

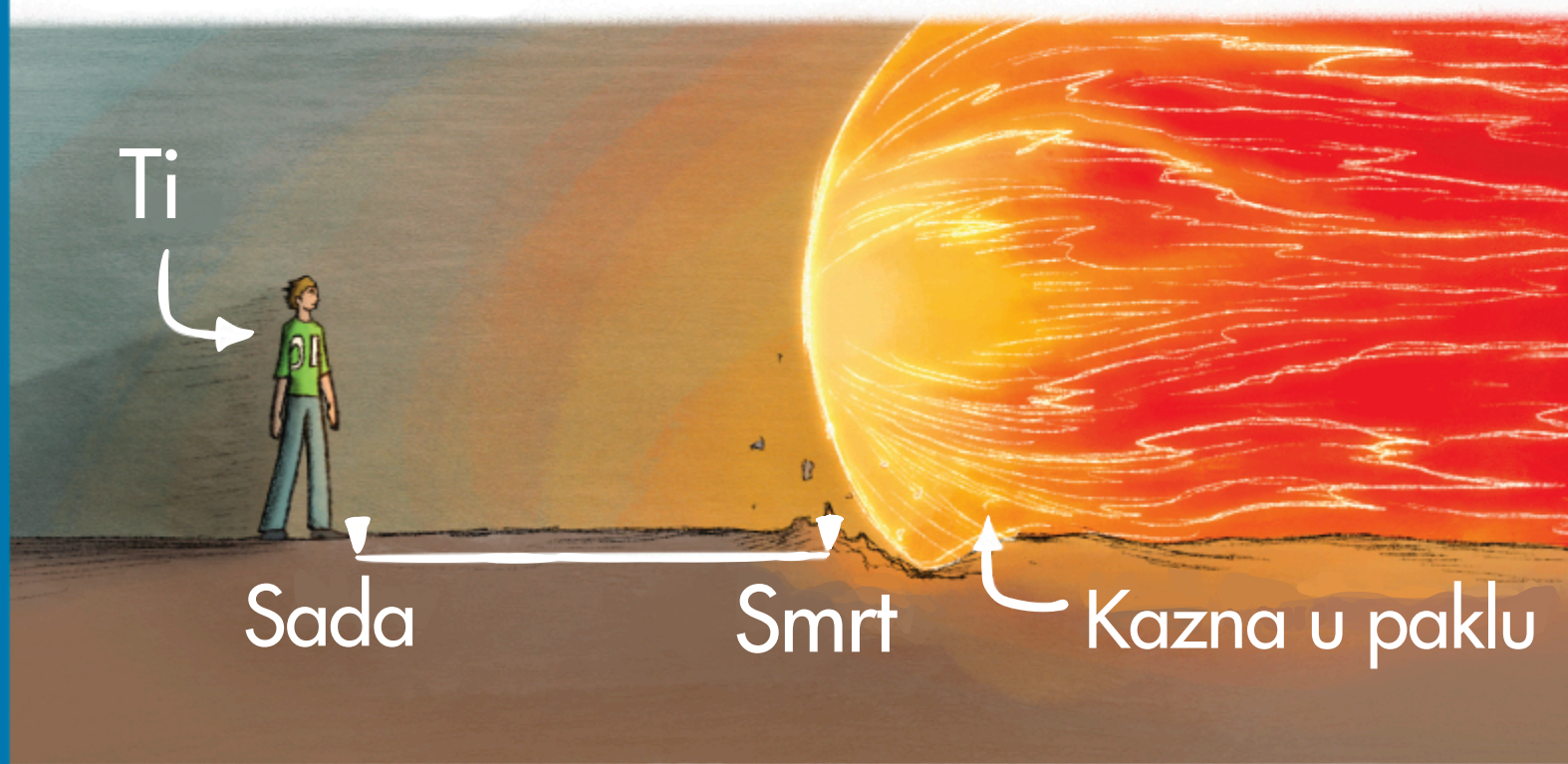
Možda ćeš reći: „Ali učinio sam više dobrih nego loših stvari.“

Razmisli o ovome: Zamislimo da si jutros počinio zločin, ali si danas popodne učinio tri dobra dela.

Da li bi policija ignorisala tvoj zločin zbog tvoja tri dobra dela?

Isto je i sa Bogom! Tvoja dobra dela nikada neće pokriti sve loše stvari koje si učinio.

Šta možeš da uradiš?

6

Šta ako bi neko stao na tvoje mesto i preuzeo kaznu umesto tebe? Ali samo savršena osoba bi to mogla da učini. Poznaješ li nekog takvog?

Jedina osoba koja je voljna i sposobna da preuzme tvoju kaznu je onaj koji nas je i stvorio — Tvorac svemira, koji je došao na zemlju pre 2000 godina u osobi Isusa Hrista.

Sada, ako Isus preuzme kaznu za sve loše što si učinio, gde bi otišao kada umreš?

U raj. To je dobra vest, zar ne?

7

Ali to nije automatski — potrebna je tvoja reakcija. Isus ti ovo nudi kao besplatan dar.

To je poklon, nije nešto što možeš zaraditi radom ili trudom — već nešto što prihvatiš. A prihvataš ga tako što **veruješ** da je Isus preuzeo tvoju kaznu.

To znači da više ne bi trebalo da veruješ da će te tvoja dobrota spasiti, već da veruješ da je Isusova žrtva jedino što te spašava.

Ako veruješ u to, tvoja želja će biti da živiš za Isusa tako što ćeš da izbegavaš greh i čitaš Bibliju iz zahvalnosti jer te je spasio.

Ako ne prihvatiš Božiji dar, moraćeš sam da primiš svoju kaznu kada umreš. A ništa drugo ne može da je ukloni. Dakle, kada ćeš to prihvatiti?

8

Ko kaže?

Zamisli da tvoj prijatelj dolazi kod tebe u goste i kuca ti na vrata. Ti ga rado primaš unutra.

2 Ali ne prođe mnogo vremena pre nego što počne da podiže blatnjave noge na kauč, baca tvoj pribor za jelo u kantu i preuređuje tvoje fioke s odećom.

S pravom bi rekao: „Šta to radiš? Ne možeš to da radiš.”

„Ko kaže?”, pita tvoj prijatelj.
„Ja!”, odgovaraš.

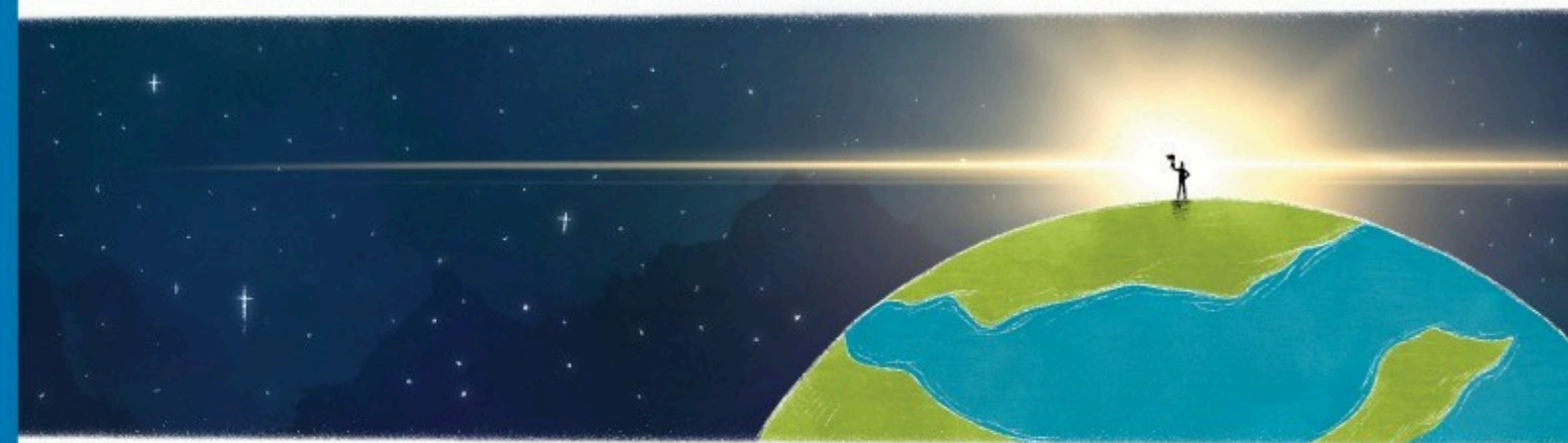
Tvoj prijatelj kaže: „Kako ti možeš da mi govoriš šta da radim? Sada sam ovde i uživam u onome što radim.”

Tada mu kažeš: „Izvini, ovo je moja kuća. Ja ovde postavljam pravila o tome šta može, a šta ne. Ako ti se ne sviđaju moja pravila, možeš da ideš napolje!”

3 Isto je i sa životom. Da li si ikada razmišljao o činjenici da nismo sami dizajnirali svoja tela?

Nismo napravili vazduh koji udišemo svakog sekunda, niti smo stvorili Zemlju na kojoj živimo.

Pa zašto onda mislimo da možemo da živimo kako god hoćemo, koristeći telo koje nismo dizajnirali, dišući vazduh koji nismo napravili, na Zemlji koju nismo stvorili?

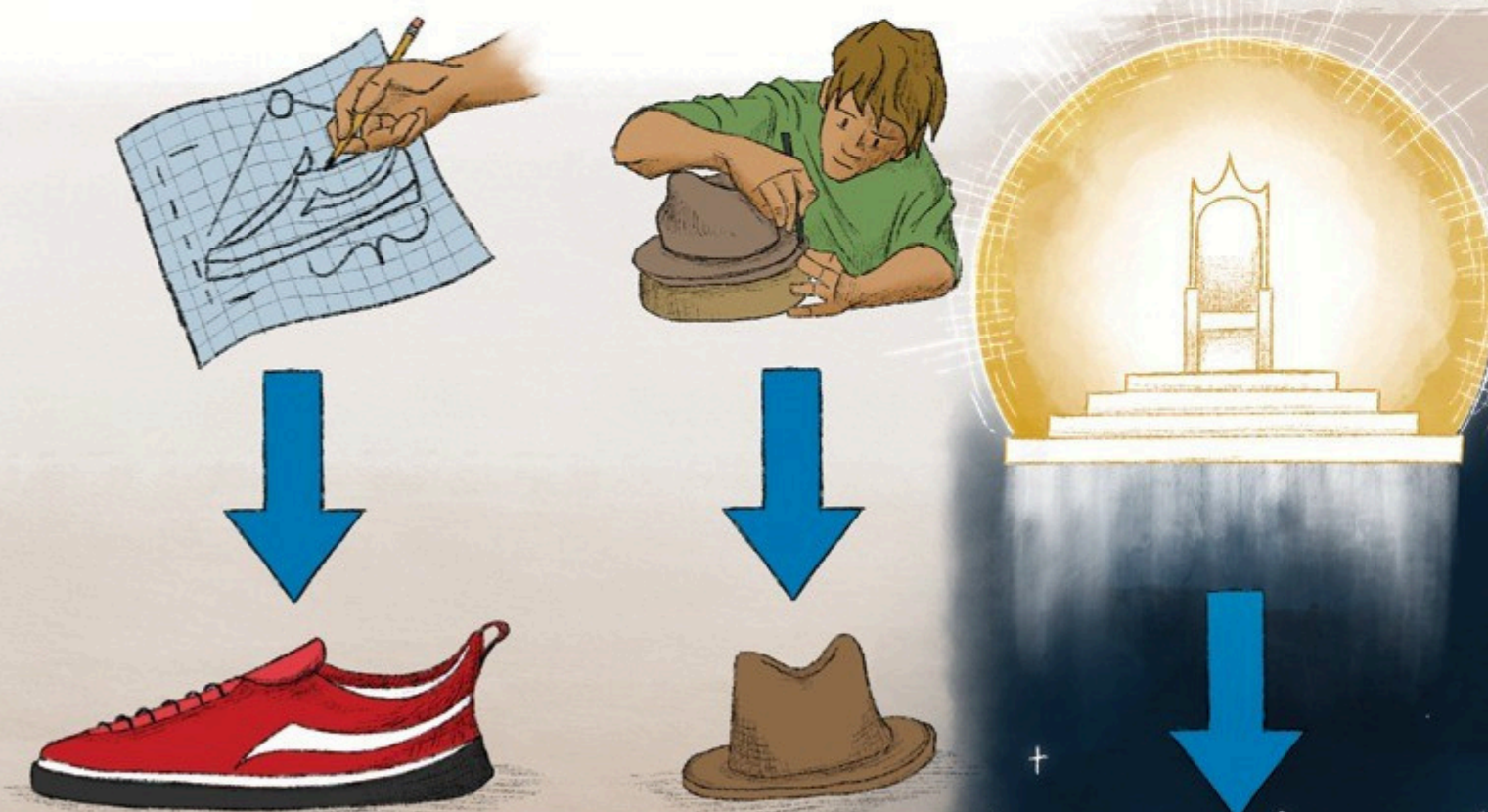

Ko je onda sve to stvorio? Znamo da je svemir imao početak. Dakle, moramo da se zapitamo — odakle je došao?

4 Ništa ne može da nastane bez uzroka — bilo da je u pitanju tvoj telefon, tvoja hrana ili ovaj univerzum.

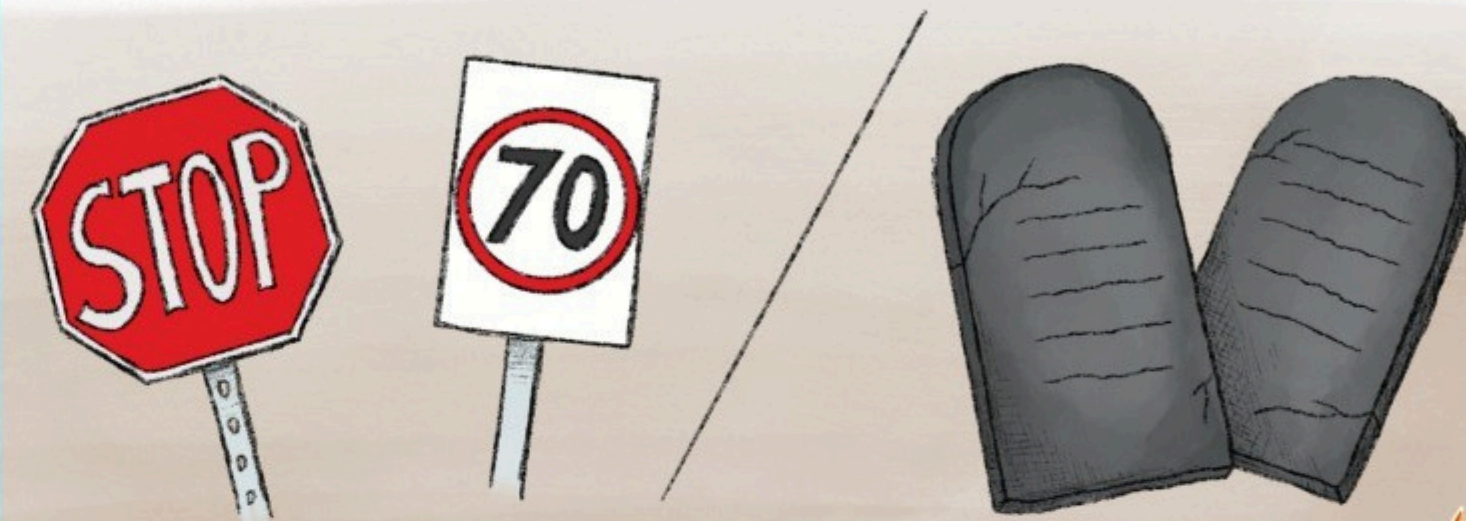

Kao što su tvoje cipele imale dizajnera, a tvoja ruka kreatora, tako je i svemir morao da ima svog stvoritelja. To je Bog.

A kao naš Tvorac, on ima pravo da nam kaže šta možemo, a šta ne možemo da radimo na ovoj zemlji koju je on stvorio.

5 Ovo su Božiji zakoni. Problem je u tome što smo ih već prekršili. Razmisli — da li si ikada lagao? Krao? Pogledao nekoga sa požudom? Bio samoživ ili ljubomoran?

Naše društvo ima zakone koje moramo da poštujemo, i ako ih prekršimo, sledi kazna. Na isti način, i Bog ima zakone, i pošto smo ih već prekršili, zaslužujemo kaznu.

Ali kazna još nije počela. Počeće onog trenutka kada umremo. Biće nepodnošljiva i trajaće zauvek. Postoji li način da to izbegnemo?